

1. *Waar je ook bent,
ik zal het niet weten.
Niet in tijd en afstand te meten.
Ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zo dichtbij.*
2. *Stil ben je van ons heengegaan.
Je hebt altijd voor ons klaargestaan.
Geborgenheid en liefde heb je ons gegeven,
zo was je leven.
Je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen.*
3. *'t Laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie 't aangaat is 't niet erg,
die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die hij achterlaat,
"Vaarwel" en "Rust in vrede".*
4. *Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden?
En wie kan voelen, wat je hebt doorstaan?*
5. *Al heeft zij ons verlaten,
zij laat ons nooit alleen.
Wat wij in haar bezaten,
is altijd om ons heen.
Als zonlicht om de bloemen,
een ieder goed gezind.
Teveel om op te noemen,
door iedereen bemind.*
6. *Wanneer het leven lijden is,
brengt sterven de verlossing.*
7. *De trein naar het hiernamaals,
heeft coupe's genoeg.
Die trein heeft nooit vertraging,
maar komt altijd te vroeg.*
8. *Ga nooit weg zonder te groeten,
ga nooit weg zonder een zoen.
Als je het noodlot zult ontmoeten,
kun je het nooit meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten,
dat doet een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.*
9. *Wij hadden je zo graag
nog bij ons willen houden.
Maar je was moe en had veel pijn.
Nu ben je voor altijd gaan slapen,
en zal immer in onze gedachten zijn.*
10. *Zo veel lieve zorg vroeger.
Zo veel onuitsproken woorden daarna.
Zo veel leegte nu.*
11. *'t Verlies was er al voor het einde.
de rouw al eer het afscheid kwam.
Toen die ontstellende verwarring,
bezit van je gedachten nam.
Wij voelen mee in je stil verdriet,
nu rouwen wij, doch treuren niet.*
12. *Het werd avond.
Zijn wij uitgevochten, vroeg de man?
Wij zijn uitgevochten, zei de engel.
En hij tilde de man op, hield hem tegen het licht
en zei: je bent doorzichtig nu.
Laat me maar los, zei de man
en de engel knikte en liet hem los.*
13. *Twee zielen verbonden,
verbonden als één.
Nu weer tezamen,
en nooit meer alleen.*
14. *" Het gemis was zo groot,
jullie zijn nu weer samen."*
15. *Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je sterft,
het is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt: ik ben wat moe.
Maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.*
16. *Elk afscheid is
de geboorte van een herinnering.*
17. *Als je tot rust komt
En al je zorgen laat wegvloeien,
zal liefde de lege ruimte vullen.
Zo simpel is het en niet anders*
18. *De aarde is een stukje liefde kwijtgeraakt
en iets in haar schoonheid is verbleekt
ze herbergt een grenzeloos verdriet
om een dag die niet meer komt
maar ook dankbaarheid
om alle dagen die zijn geweest
in warmte gedeeld met jou.*